

Professor Steen en vriendjes ontdekken Geuren en Smaken

Op een zonnige ochtend bij de vijver snuffelde Aapje Akos in het gras.

“Wat ruik ik nou? Iets zoets... of is het pittigs?”

Hij sprong op en riep: “Vriendjes! We gaan een smaak-ontdektocht doen!”

Saartje Schildpad kwam rustig aangeslopen.

“Een smaak-ontdektocht?” vroeg ze.

“Dan wil ik eerst weten wat we precies gaan proeven, wanneer en waar.”

Ze legde haar notitieblaadje klaar en zei:

“Laten we stap voor stap beginnen.”

-
- Wat proeven we eerst?
 - Wat is veilig?
 - Wat is slim?

Walter de Wijze Uil vloog naar beneden en knikte serieus.

“Als we dingen gaan proeven, moeten we goed nadenken. Wat als iets té zuur is?”

Hij maakte een lijstje:

- Wat proeven we eerst?
- Wat is veilig?
- Wat is slim?

Aapje Akos wiebelde van enthousiasme.

“Ik wil een snoepje proeven dat naar bloemen ruikt! Of limonade met banaan en broccoli!”

Hij begon gekke proefcombinaties te tekenen op een groot blad.

“Wat als we een koekje maken dat ruikt als de lente?”

Professor Steen haalde zijn vergrootglas en geurpotjes tevoorschijn.

“Ik heb hier een test!” zei hij.

“Iedereen mag eerst iets ruiken zonder te kijken. Daarna raden we wat het is. Dan proeven we pas!”

Hij maakte een plan: eerst ruiken – dan raden – dan proeven – en daarna opschrijven.

Eerst rook Saartje aan een geheim potje. Ze sloot haar ogen en zei langzaam:

“Hmm... dit ruikt een beetje zoet... misschien... appel?”

Ze schreef: Appel? Misschien. Eerst nog andere dingen ruiken.

Walter keek naar een ander potje.

“Dit ruikt sterk. Misschien kaas? Of mosterd?”

Hij dacht goed na.

“Wat zijn de voor- en nadelen van proeven zonder het te weten?” vroeg hij.

“We kunnen iets nieuws leren, maar we kunnen ook schrikken!”

Akos gilte: “Mijn neus zegt: CHOCOLADE! Of... pizza! Of... chocopizza!”

Hij viel bijna achterover van het lachen.

“Wat als we een pizza-chocoladetaart maken?”

Iedereen lachte, behalve Saartje, die even moest nadenken.

Professor Steen noteerde alles.

“Jullie zijn geweldige onderzoekers! Nu gaan we proeven. Eén voor één.”

Hij gaf kleine stukjes en vroeg: “Wat voel je? Wat proef je? Wat denk je?”

Aan het einde van de dag zaten de vriendjes bij de vijver.

Ze hadden zoet, zuur, zout en bitter geproefd.

Ze wisten nu:

- Zoet vonden de meesten lekker.
- Zuur was verrassend.
- Zout was voor sommigen te sterk.
- Bitter... daar trok Akos een gek gezicht bij.

Saartje zei: “Als we alles rustig bekijken en vergelijken, kunnen we smaken beter begrijpen.”

Walter zei: “Als we nadenken over keuzes, weten we wat we wel of niet willen eten.”

Akos zei: “Als je gekke dingen probeert, ontdek je nieuwe combinaties!”

Professor Steen zei: “En als je goed onderzoekt, leer je steeds iets nieuws.”